

Nacht-gevry, tusschen een zinjeur en een juffrouw

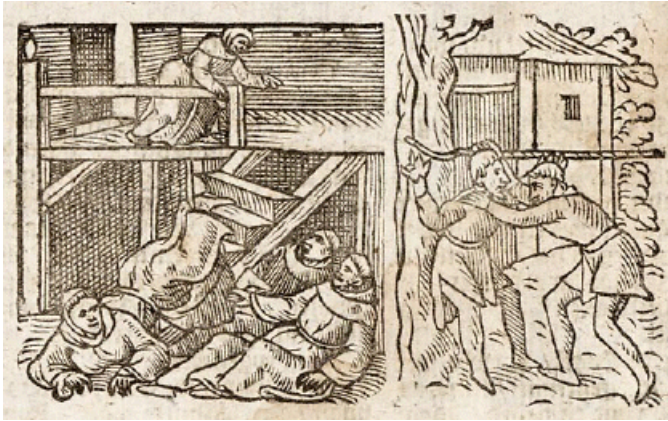
bron

Nacht-gevry, tusschen een zinjeur en een juffrouw. z.n., z.p. ca. 1810

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_nac001nach01_01/colofon.php

© 2013 dbnl

The logo for the Dutch Bibliography (dbnl) consists of the lowercase letters 'dbnl' in a blue, sans-serif font. The letter 'd' is stylized with a small hook at the top.

Nacht-gevry, tusschen een zinjeur en een juffrouw.

Stem: Lestmaal twee gelieven.

N U onlangs geleden,
 quam ik onverwagt;
 Savonts laet getreden,
 langs een nieuwe gragt,
 Daer zag ik een Jonker,
 't Scheen een grootse pronker;
 wand'len voor zijn liefjes deur,
 Maekten daer in 't donker:
 zo de Serviteur.

Ik ging my versteken,
 In een Keldertrap,
 Daer heb ik doorkeken;
 Al sijn wetenschap
 Hy begon te quelen,
 En zeer fraey te speelen,
 [O]p zyn Cyter,
 Schoon van klank,
 Iuf[fro]juws hert te strelen
 Door het zoet gezang.

Ach myn Lief myn leeven,
 Was zyn droeve klagt,
 'k ga myn hier begeven:
 In dees nare nagt,
 wilt u slaap dog breken,
 Hoort eens na myn spreken:
 Ag myn overwaarde vrouw,
 ziet hoe ik staan smeke,
 In dees groote kouw.

Sy uit slaap ontsprongen,
 hoorden zyn geluyt '
 't Veenster opgedrongen,
 stak het hoofd daar uyt,
 Hy riep Lief Annaatje:

Och myn zoete maatje,
ziet hier sta ik vol van pyn,
laat ik om een praatje
Tog [wat by] uw zijn.

Wel het schynen dromen,
Riep de Iuffrouw weer,
hoe stout gy hier komen,
zonder lange leer,
Daar ik twaalf treden
Wel ben van beneden,
Ag myn lief het is om niet,
Dat gy uwe leden
steld in zwaar verdriet.

Lief en wilt niet schroomen,
'k Heb een ladder tou,
Vaardig mee genomen
Weest myn nu getrouw,
Engelin wilt maken,
Dat ik vast mag raaken,
Nu zo klim ik spoedig op:
Sinjeurs hert aan 't blaken
Klom tot in den top.

'k Hoorden heftig rommelen
Met een zoet geluit;
Sinjeur aan het stommelen;
Met zyn lieve bruid,
Cupido aan 't blussen:
By haar vlam door 't kussen:
maar haar Vader hier op let
Hoorden 't ondertussen:
quam zeer haast van 't bed.

Vader greep een sabel:
met een Kaars in de hand:
sinjeur kroop zeer abel
onder 't Ledikant;
daar hy zat in vreze
Dogter wat zal 't wezen:
Dat gy niet na bed en gaat;
Vader ik moet wat leezen
't hoeft niet wel en staat.

Is dat u believeu,
 zo voldoet uw wil;
 Ik meen daar ware dieven
 heymelyk en stil:
 in ons huys gebroken
 Ik hoorden heftig spooken;
 zo meende ik door 't gedruys:
 Te hebben myn gewroken
 aan dat quaat gespuis.

Dus ging Vader heenen
 zonder meer gewag,
 sinjeur quam met eenen,
 weder voor den dag,
 daar begon het minnen
 Uit verliefde zinnen,
 ziet hoe dat ik voor u kniel:
 laat ik u verwinnen
 ag myn tweede ziel.

'k heb mijn waerde Engel,
 U twee jaer gebeen,
 En door liefs gestrengel,
 Altyd na getreen,
 'k heb by nagt en dagen,
 Door veel minne vlagen,
 Vaak u deur en Ring bekust,
 En met smart en klagen
 leef ik ongerust.

'k Zal den eed u zweren,
 Van getrouwheid mee,
 Eer zal 't velt verkeren,
 In een woest zee:
 Zon en maan hier boven,
 sullen eer verdoven,
 Eer ik breek mijn zuiv're min,
 Wilt my dog gelooven,
 Waarde Engelin.

't Vrolyk Cupidoetje,
 Venus blindt wigt,
 Doet zeer haast een schootje,
 Mee een nieuwe schigt,
 Iuffrouws hart aan 't woelen,
 Om het vuur te koelen,
 Bood zy haar lieve hand,
 Zy begon te voelen,
 Venus minne brand.

Koude noorder vlagen,
 Wyken van myn hert,
 lief u bitter klagen,
 Nu verandert wert,
 Ia voldoet u lusten,
 Gy zult by my rusten,

En betoont u trouwe min;
Sinjeur heftig kussen
zyne hertsgodin.

Aengename kaken,
o Corale mond
Als een Roos in 't blaken,
In den morgenstond;
spoeden wy ons gange,
Daar ik na verlange:
In ons Venus lust-prieel
daar zult gy ontfangen
U geregte deel.

Deze groote Ionker,
Met zyn lieve bruid,
Ging te bed in donker
Blies het Kaars licht uyt,
Yder kan gedenken:
Wat hy haar ging schenken;
woelden daar met zoet gelag,
zamen zonder krenken,
Tot omtrent den dag.

Doen de nagt gordynen
schoven in de lugt,
En aurora quam schynen:
sinjeur haast ter vlugt,
't Venster uyt getreden
Klam weer na beneden:
Meende dat hy was alleen,
Nam zyn valreep mede
Ging zyn straten treen.

Maar eer hy nog scheidde
Staande op de leer,
Zy uit venster leide,
En zei waarde Heer,
Gy hebt onverdroten,
Nu myn eer genoten,
't Maagde Roosje van zyn steel
Wilt nu nooyt verstoten,
Myn u eygen deel.

Want myn oude Vader
en myn Moeder voort,
Zullen bey te gader,
Zyn op mijn verstoort,
Als zy haast bevinde
Dat ik ga met kinde,
Tegen Ouders streng bediet,
Ag mijn wel beminde,
Brouwt mijn geen verdriet.

Al heb ik genomen,
lief u glans en eer,
Wilt daarom niet schromen,
'k min u even zeer,
'k Zal 't na behagen,

aan u Ouders vragen,
Dat ons Trouwdag zy gestelt,
Toont u niet verslagen,
Nog u niet en quelt.

Lief tot meerder teken,
Neemt dees diamant,
Wilt voor trouw hem steken,
Aan u Regterhand,
laat my uwe kaken,
lieffelyk in 't blaken,
Tot een zegel van de Trouw,
Nog eenmaal geraken,
Ach mijn waarde vrouw.

Hier mee daal ik neder,
Want mijn tyd heeft uit,
Tavond kom ik weder,
by myn lieve Bryud,
Lief toeft dan niet lange,
Maakt mijn tog niet bange,
Neemt u valreep mee op gank:
'k zal u bly ontfangen:
In mijn armen blank.

Daar had ik gezworen:
's Winters nagjes lang:
Haast van kouw gestorven:
Ik ging ook mijn gang:
'k Maak dit deuntje vaardig;
't geen ik zag zo aardig:
Van dees Minnaar en zyn Bruid;
Vaart wel Iuffrouw vaardig
Mijn deuntje dat is uit.

E Y N D